

Տախտակ Գ է՝ նմանատպութիւն կրկնագիր Ագաթանգեղոսի 2 էջ:

Տախտակ Գ ամբողջական այբուբեն մը՝ ձեռագրաց մէջ քճարուած զարգացրերու:

Տախտակ Ե եւ Ջ գուճարից նմանաճանութեանց թիւն է 17 կտոր.

Տախտակ Է է՝ նմանատպութիւն ձեռագրաց հին կազմերու:

Իսկ էջ 1048 սկսեալ մինչեւ շուրջ 1170 է այբուբենական ցանկ անուանց, եւ նիւթոց ձեռագրաց, յաւելիլք եւ ուղղելք

Այս մասը գրուած է հեղինակին ուշագրութիւնը, վասն զի շատ անգամ այսպիսի մանրամասն ցանկի մը պակասութենէն՝ յուսացուած պտուղը տեսած չեն՝ այսպիսի մեծահատոր երկասիրութիւն մը գործածողները: —

Այս է աճա այս ցուցակին արտաքին առակելութիւններն, իսկ ներքին արժէքին վրայ պիտի գրուի թիւրեւ « Զանգիս » յայտող թուով:

Եթէ Համեմատուի այսպիսի ընդարձակ երկասիրութեան մը հետ, որոշուած գինը, ստուգիւ շատ թեթեւ եւ գրեթէ իսկ ոչինչ պիտի նկատուի, քանի որ 30 Փիր. = 62 Փր. = 23 Րբ. նշանակուած է ոչ բաժանորդաց համար: Մեծալոյս ենթթէ Հայերէն ուսումնասիրութիւնը քոյլ մը եւս յառաջ պիտի մղուի այս երկասիրութեամբ, որ անշուշտ ուրախութիւն պիտի պատճառէ մեծավաստակ հեղինակին, եւ « Զանգիս » խմբագրութեան:

Նորհակալութեամբ պիտի յիշէ խմբագրութիւնն Յարգոյ Բաժանորդաց անուանքն (նշանակուած են գրքիս սկիզբը), որ այսպիսի մեծածախա Տրատարակութիւն մը քաջալիրեցին առ սէր յառաջգործութեան եւ դիւրացընելու համար հայ բանասիրութիւնը:

ԽՄԴԱԳՐ. «ՀԱՆՆԵՄ ԱՄՄՈՐԵԱՅԻ»

Մ Ա Յ Ե Ն Ա Ռ Օ Ս Ա Վ Ա Ն

Dictionnaire français-ture des termes techniques etc.

par A. Tinghiir et K. Sinapian.

Գաղղ. տաճի. բառարան արուեստական նեն նմանորու. հեղինակք Ա. Թընգըր եւ Գ. Սինապիւսն, Կ. Պոլիս, 1890—1896. Դիւրք 8°, էջ 1000:

Ստորեւ լոյս տեսաւ գաղղ. տաճի. գիտական ստուար բառարան մը՝ գործ Անտ. Թըն-

գըր եւ Գր. Սինապիւսն էֆէնդիներու: Տաճկագէտներու ընդհանրագէտ՝ եւ գիտութեանց գանազան ճիւղերու պարագողաց, թարգմանութեան պաշտօն վարողներու եւ խմբագիրներու մասնաորակէ՝ շատ զգալի պէտք մըն էր այսպիսի բառարանի. եւ աճա վերջիչեալ գործն առաջին իւր մեծակրկին մէջ, լիուլի կրնայ գոհացընել իրեն դիմողներն, եւ 1000 մեծագիր էջերու մէջ 30.000ի մօտ գուտ փորձով բառեր եւ բացատրութիւններ կը բովանդակէ:

Ամբողջգործն երկու նշանաւոր հայ տաճկագիտաց երկարամեայ քրտնաջան աշխատութեանց պտուղն է. եւ որովհետեւ այս կարգի բառարան մը ցայտօր հրատարակուած չէ՝, ուստի Յրգ. հեղինակներն ստիպուած են մեղուաշան աշխատութեամբ բառերն ու բացատրութիւնները քաջել բուն իսկ իրենց աղբիւրներէն, այս է ցայտօր Տրատարակուած եւ հեղինակութիւն ունեցող տաճկերէն ամեն կարգի գիտական գործերն մի առ մի աչքէ անցընելով, գաղղիական բառերուն համապատասխանող բոլոր հին եւ նորահնար գիտական եւ արուեստական բառերը հաւաքած եւ պատշաճ տեղը դեռեցած են: Բան մը, որ որչափ տաճանելի աշխատութիւն է, այնչափ աւելի մեծ պատիւ կը բերէ Յրգ. հեղինակաց եւ իրենց երկին յարգել կուէցընէ: այս կեար կրնայ մեր մէջը նոր հրատարակուած քանի մը գաղղ. հայերէն բառարանաց հեղինակներուն միակ հետեւելի օրինակ ըլլալ, որոնք փոխանակ արդէն նուիրագործուած բառերը ժողովելու աշխատութիւնն յանձն առնելու, շատ անգամ անպտղոյ եւ անձաշակ ինքնահնար բառերու լեզվանկրոյ խճողած են իրենց յօրինած գործերը:

Յգագրութիւնը շատ մաքուր է եւ ընդհանրագէտ զերծ տպագրական սխալներէ, որ քիչ առաւելութիւն չէ նմանօրինակ գործի մը համար:

Ջերմագէտ կը յանձնարարենք Տաճկագիտաց, Խմբագրաց, Թարգմանաց եւ Ռուսանողաց առաջիկայ երկասիրութիւնն, որ տարակոյս չունինք թէ իրենց վաստակի աղբիւր եւ դիւրացողիչ գործի մը պիտի ըլլայ:

Ի վերջոյ կը շնորհաւորենք Յրգ. հեղինակներն իրենց յաջողութեամբ ի գլուխ հանած

Ի բաց առեալ թերեւ Պարոն Schleehta-Wesehrdt Manuel terminologique անուն գործն, որ սակայն շատ անկատար եւ մասնական գործ մըն է:

այդ կարեւոր երկին համար, եւ կը սպասնէր նոյն կարող գրիչներէն ուրիշ օգտակար գործեր ալ, որոնց պատրաստութեամբ արդէն զբաղեալ են մեր պատե տեղեկութեանց համաձայն:

Հ. Գ. Զ.

ՊՅՈՒՆԻՆԵՐ

ՆՈՐԱՐԻՆԵՐ

1. Փիլոնի Յաղպազ վարոց կենաց տեսականի: — 2. Պատմութիւն Հայոց: — 3. Հոմերոս եւ Հայոց: — 4. Տեսիլ Մովսէսի անվերաբաւանջ: — 5. Արգարու զորոցը: — 6. Ս. Գր. Սքանչելագործի մէկ ծառը: — 7. Արեւստան երէց:

1. Փիլոնի Յաղպազ վարոց կենաց տեսականի: Պրոֆ. Անիբիր Տրատարակեց անցեալ տարի ընդարձակ ուսումնասիրութիւն մը Փիլոնի «Յաղպազ վարոց կենաց տեսականի» (որուն սկիզբն է «Հետեւացն սակա խաւսեցեալ») գործոյն վրայ (տ. թերթին այս թուոցն «Նոր Տրատարակութիւնները»): Ընդարձակ ուսումնասիրութիւնը յոյն բնագրին վրայ է, որ ամբողջ գրուած է, համեմատելով հին հայ թարգմանութեան հետ. ասոր կը յարգէ լատին եւ հայ հին թարգմանութիւնները (վերջինս էջ 154—180): Հայ թարգմանութիւնն անուամբ է չորս ձեռագրէ, երկուքն Չինեպոլի Միթիթարեանց (գրեալ 1296 եւ 1320) եւ երկուքը Էջմիածնի (գրեալ 1325 եւ 1329) մասնադրաններէն: Ըստ Պրոֆեսորի հայ թարգմանութիւնը 350—500 տարիներու մէջ եղած պիտի ըլլայ: Եւ սակայն Փիլոնի լեզուն կ'աղաղակէ որ է—Ը դարէն յառաջ կարելի չէ դնել:

2. Պատմութիւն Հայոց: Այս օրերսի Շտուագարտ գեղեցիկ տեսարան մը Տրատարակեց Շպանութ-Պեռլէ մեր պատմութեան անցելոյն եւ ներկային վրայ (տ. «Նոր Տրատարակութիւնը»): Հեղինակը կը նկատէ նախ երկիրն, ապա մեր հին պատմութիւնը, զբաղանութիւնը, կրօնը, քաղաքական անցքերը, եւ կ'անցնի նոր պատմութեան, մասնադրութեան եւ վերջին դեպքերու: Օտարագրի հեղինակներէն շատ քիչերը կարող եղած են մեր ազգին վրայ գրել առանց պատմական սխալի եւ ուղիղ տեսութեամբ եւ ըմբռնմամբ: Պր. Շպանութ-Պեռլէն այս քիչերէն է:

3. Հոմերոս եւ Հայոց: Պր. Կ. Հարլշեյն ուսուցչականութեան Չհամայ յորձինի ատիլա,

Լէյդի ուսուցչականները աշխատասիրութեանց հաւաքածոյ մ'ընծայեցին իրեն: Այս հաւաքածոյն մէջ կայ Պր. Մ. Չերազի մէկ յօդուածն (էջ 303—306) «Հոմերոս եւ Հայոց» վերնագրով (տ. «Նոր Տրատարակութիւնը»): Պր. յօդուածագիրը կը համեմատէ մեր «Չան աշք», մատաղ, աղուհայ, Քաւլի, հոգու հայ, գովասանք կամ լայ», եւն սովորութիւններն ու ստացուածները՝ Հոմերոսի համապատասխանող մասերու հետ, յոյց տալու համար որ Հոմերոսի ծանօթ արեւելեան սովորութիւնները ջայտօր Հայոց մէջ կան. եւ կը վերջացնէ հարցմամբ՝ «Տրովացիք հայ ցեղ մըն էին արեւոք»:

4. Տեսիլ Մովսէսի անվերաբաւանջ: Ասոր հայերէն հին թարգմանութեան անգլիերէն լեզուա-Տրատարակուած ըլլալը ծանուցած էինք («Հանգես Ամօրեայ», 1894, թ. 4, էջ 121): Այս անգլիերէն թարգմանութիւնը Պրոֆ. Անիբիրէն այժմ շնորհակալութեամբ ընդունած ըլլալով (տ. «Նոր Տրատարակութիւնը») կը տեսնենք, որ այս վերնագրով Տրատարակուածը նոյն է Չինեպոլի նոր լոյս տեսած «Սեկանոս գիրք հին կտակարանայ» (Թանգարան հին եւ նոր նախեաց, Ա. 1896) Տրատարակութեան մէջ «Գիրք Ազամայ», վերնագրով տպագրուածին հետ (էջ 1—23): Պրոֆ. Անիբիրի օրինակն 1539ին գրուած՝ Նովիածնի թ. 1.631 ձեռագրէն է:

5. Աբգար— չըջը: Դանօթ է որ Աբգարու եւ Բրիտանոսի մէջ եղած թղթակցութիւնը գիտնաց մէջ մեծ խնդրը նիւթ եղած է, եւ այս թղթակցութիւնն առ հասարակ իրբու կեղծ նկատուած է: Այժմ Պրոֆ. Յ. Կիրլշ անուանի հայրասոսն սկսած է այս նիւթոյ վրայ ընդարձակ յօդուած մը գրել (տ. «Նոր Տրատարակութիւնը»), որով կ'աշխատի ցուցնել՝ որ Դանօթիւն է Մ. Խորենացիէ աւանդուած այս զբոյժն վաւերական է եւ ընդունելի: Այս ուսումնասիրութեան սկիզբը միայն Տրատարակուած է, որ պատմական մասն է. յօդուածին շարունակութեան մէջ պիտի գայ քննական մասը, որուն հետաքրքրութեամբ կը սպասուի:

6. Ս. Գր. Ստեփանոսի մէկ հոլ: Անցեալ տարուց Աբգար լրագրի Սեպտ. թուոյն մէջ իրբու յաւելուած Տրատարակուեցաւ: «Նորին Գրեգորի Աբանչլաբգործի Ի Ս. Ստուածածինն եւ միշտ կոչան», ձառին հայերէն հին թարգմանութիւնը: Պր. Անիբիր Տրատարակեց նոյն ձառին անգլիերէն թարգմանութիւնը հայ թարգմանութեան վրայէն «The Expositor, թերթին մէջ (տ. «Նոր Տրատարակութիւնը»):